

Andliga lagar

Under det att dessa föredrag givits, har Guiden ofta hänvisat till andliga lagar. I februari 1969 beslöt sig Eva för att sammanställa några av de grundläggande lagarna för att ge oss en ytterligare förståelse för dessa mycket viktiga begrepp.

Lagen om personligt ansvar

Detta utgör den primära principen som ledsagar arbetet på denna väg. Vid en första anblick är den här principen ibland svår att acceptera. Det verkar vara så mycket lättare att acceptera även nederlag om man bara kan skylla på omständigheter eller otur eller andras människors brister. Att acceptera lagen om personligt ansvar gör slut på självömkan, resignation, passiv uthållighet, pyrande harm över livets orättvisor och det masochistiska spelet där man ältar sina argument mot livet.

Denna synbarligen hårda lag är emellertid den mest hoppfulla, uppmuntrande, befriande och stärkande sanning av alla sanningar. Den gör det möjligt för dig att lösa vilka problem du än kan ha. Den öppnar upp livet med alla dess rika möjligheter. Den tvingar dig att se saker i sitt sanna ljus och, obekvämt som detta först kan tyckas, ger den dig mycket mer självaktning, integritet och hopp än att hjälplöst resignera inför omständigheter som livet antas frambringa utan din inverkan. Den gör nederlag onödigt eftersom den också bland annat avlägsnar din barnsliga illusion av allsmäktighet, som är lika orealistisk som illusionen av att vara livets passiva offer. När du accepterar dina egna och andras begränsningar, ökar du din makt att styra ditt liv på ett meningsfullt sätt.

Lagen om personligt ansvar är den vägledande principen när man söker efter roten till sina svårigheter. Att kontempera över på vilket sätt den infrias eller brister i ditt liv, ger dig en skiss över områdena där en inre motsvarande inställning är ansvarig för det ena eller det andra. Detta förfarande är diametralt motsatt till det vanliga sättet, men det är verkligen ett pålitligt och sanningsenligt sätt som alltid måste leda till resultat, förutsatt att man går tillräckligt djupt och verkligen är ärlig i sin strävan.

Närhelst man kommer till en plats på vägen där det inte tycks finnas någon väg ut eller där man inte kan se hur man kan förändra, hur man kan lösa problemet, kan man vara helt säker på att man ännu inte har hittat ett viktigt verktyg för att låsa upp dörren, oavsett hur djupa tidigare insikter och förändringar kan ha varit. En full insikt visar alltid vägen ut. Insikter kan således differentieras. Är de av det slag som nämns här? Eller leder de bara till dem? De förra ger alltid en känsla av glädje, befrielse, hopp, styrka, ljus. De ingjuter ny energi i ditt system. De senare kan ha en tillfälligt försvagande effekt på personligheten. De förra gör det möjligt för dig att få insikt om de mest osmickrande fakta om dig själv utan att det minskar din känsla av värde och integritet – tvärtom, den känslan ökar. Det senare slaget tynger insikten med skuld.

När du har upplevt skillnaden mellan dessa två slags insikter, kan du skydda sig mot hopplösheten, eller i alla fall inse att hopplösheten i sig utgör ett tecken på att vägen ut har ännu inte hittats. Snarare än att försvaga dig, kan hopplösheten då bli en sporre att framhärda med all din kraft tills den verkliga vägen öppnar sig.

När du till slut ser att en ouppfylld längtan eller en långvarig, smärtsam konflikt är ett resultat av en inre inställning med åtföljande beteendemönster, är du inte längre hjälplöst utelämnad åt ödet. När en sådan inställning är helt och fullt sedd, observerad i handling och accepterad för vad den är, kan du fortfarande vara ovillig att ge upp den – av vilka skäl och missuppfattningar som helst – men du ser åtminstone en avgörande koppling mellan ditt inre liv och dess yttre manifestation. Det är då möjligt att inleda ett särskilt sökande efter anledningen till att du så envist håller fast vid en destruktiv inställning.

Många av de följande lagarna handlar mer specifikt om denna samma grundprincip.

Gungbrädelagen eller lagen om kompensation

Varhelst det finns en missuppfattning, har din balansstruktur blivit störd och det måste då också finnas en motsatt missuppfattning. Varje inställning har en motsats, som antingen kan utgöra ett sunt komplement eller en förvrängning. En förvrängning i det ena avseendet skapar därmed en förvrängning i dess motsats. När ditt inre arbete har gjort dig medveten om endast den ena sidan av "gungbrädan", är det omöjligt att lösa problemet, hur mycket man än försöker.

Låt oss till exempel säga att en man har en tendens att ta för mycket ansvar för andra. Han kan tydligt och i detalj börja förstå att han gör det, vad konsekvenserna är, var tendensen kommer ifrån, vilka andra inställningar hos honom som bidrar till det och är påverkade av det, och så vidare. Ändå kan han inte överlämna andra människors ansvar åt dem själva där det hör hemma. Antingen kan han inte inse vad han gör när han tar på sig ansvaret för någon annan, vilket kan ske

på ett subtilt sätt, eller så känner han sig extremt obekväm och starkt tvingad när han avstår från att ta på sig det falska ansvaret. En sådan påtvingad handling skulle vara onaturlig och oförenlig med en organisk utveckling. Dess effekter kan vara värre än att ge efter för tvångsimpulsen.

Ett verkligt växande leder till en spontan förändring fri från ansträngning, som kommer så naturligt att den först till och med kan gå obemärkt förbi. Denna lätthet kommer att infinna sig när han väl ser hela gungbrädan – i detta fall att det finns ett område där han inte vill ta ansvar för sig själv och därmed använder andra människor som ett substitut för sitt eget samvete eller sin egen auktoritet. Avsägandet av ansvar kan ske inom ett annat område och så subtilt att det först nästan är omöjligt att lägga märke till. Det kan vara en rent känslomässig yttring. Individens exempelvis ta på sig ansvar för andra i bemärkelsen av att han känner skuld när hans förstånd säger att han inte behöver känna skuld. Samtidigt kanske han säljer sin integritet för att erhålla andras godkännande och tillgivenhet. Han gör således andra ansvariga för vad han behöver ge till sig själv. Att skylla på livet för sin olycka är ett annat sätt att förneka det egna ansvaret, som tidigare nämnt. Ett sådant skuldbeläggande ger alltid upphov till en motsatt, kompenserande inställning där man accepterar bördor som inte är ens egna. Det ömsesidiga sambandet mellan dessa två inställningar måste identifieras för att problemet ska lösas.

Den sunda versionen av dessa motsatser består av en harmonisk balans mellan att på ett tillbörligt sätt ta ansvar för sig själv och en frihet från att ta på sig andras bördor, vilket inte har något att göra med ett fritt och kärleksfullt agerande för att vilja hjälpa.

Ett annat exempel kan vara en kvinna som är alltför självutplånande och oförmögen att förändra den här tendensen utan att gå till den lika destruktiva motsatta ytterligheten som består av ett upproriskt, fientligt trots. Hon kommer att kunna förändras utan ansträngning när hon ser att hon, kanske på ett dolt sätt, är alltför krävande. Hon kanske aldrig öppet uttrycker dessa tysta krav; hon kanske inte ens är klart medveten om dem eller om hennes sjudande förbittring när de inte uppfylls. Att på ett sunt och öppet sätt hävda sig själv och att följsamt ge efter är en balans som störs av en omogen självcentrering. Balansen kommer att uppnås utan ansträngning när gungbrädelagen är djupt upplevd.

För mycket ego på ytan indikerar ofta ett svagt ego på insidan. Omvänt innebär ett svagt ego på ytan alltid att egot under ytan upprätthålls på ett alltför stelt sätt. [1]

Hävstångslagen

Den här lagen relaterar till gungbrädelagen. Skillnaden är att den senare handlar om motsatta sidor av samma grundprincip eller inställning. Hävstångslagen gäller när en viss förvrängning endast

kan ges upp när en helt annan inställning upptäcks och förändras. Att förändra den senare inställningen blir "hävstången" som personen behöver för att öppna den låsta dörren.

En person lider exempelvis av ensamhet och brist på kärlek. Det kan ha krävts avsevärd möda för att blottlägga dessa känslor, som kan ha förnekats och maskerats av en synbarlig säkerhet, belåtenhet, sällskaplighet. Ett sådant avslöjande kan se ut som en avgörande insikt, för den kommer endast efter att man har bekämpat en hel del motstånd. Den är likväl inte den avgörande insikt som behövs. Gungbrädelagen kanske dock inte gäller, för villigheten att älska kan finnas – åtminstone i den utsträckning att kärleken är möjlig när förvrängningar binder upp vital energi. Hävstången kan finnas någon annanstans; en överträdelse av integriteten kan exempelvis ske på ett otal sätt som tycks ha endast lite att göra med problemet med ensamhet, men överträdelsen av integriteten ger personen en känsla av att inte förtjäna lycka och kärlek. Den diffusa känslan av att vara ovärdig som kan uppenbara sig när jaget konfronteras på djupet bör inte lättvindigt slätas över som irrationell. Man bör undersöka var det faktiskt kan finnas en sådan överträdelse av integriteten. Överträdelsen förekommer inte nödvändigtvis i yttre handlingar; den kan ligga i känslomässiga inställningar, exempelvis som en förväntan att få mer än vad man är villig att ge. När denna överträdelse inses fullt ut och personen kan ge upp inställningen som tar bort självaktningen, kommer en ny känsla av jaget och att vara värdig till slut att avlägsna den bristande uppfyllelsen.

Missuppfattning-splittring-ond cirkel

Varje missuppfattning skapar en dualitet och inre konflikt, vilket i sin tur skapar en ond cirkel. En undersökning av varje inre problem och konflikt måste avslöja denna sekvens. Sekvensen behöver arbetas igenom, både som en intellektuell förståelse och känslomässig upplevelse, innan processen kan vändas; en sanningsenlig uppfattning skapar enhet, vilket skapar en god cirkel av välbehag och lycka.

En ung man upptäckte exempelvis nyligen sin osäkerhet kring sin manlighet. Han var tvungen att övervinna ett avsevärt motstånd för att tränga igenom den falska trygghetens mask som han hade antagit. Han upptäcker nu att han omedvetet har hyst den vanliga missuppfattningen om att sex är smutsigt. Den inre splittringen som följde på det var att antingen han gav efter för sin maskulina sexualitet och kände sig adekvat som man, för vilket priset var skuld och en känsla av att vara syndig och oren, eller att han var ren och anständig i överensstämmelse med dessa omedvetna normer, men där han var tvungen att avsäga sig att vara man. Han försökte ständigt kompromissa mellan dessa två önskade alternativ. En dragkamp pågick inom honom. Han kunde inte helhjärtat åta sig att endera vara man eller vara en anständig människa. Denna onödiga tudelning var en följd av en enkel, omedveten missuppfattning.

Missuppfattningen om att sex är smutsigt ledde till ovannämnda konflikt, som ledde till följande onda cirkel: Ju mer han försöker vara maskulin och därmed känner sig skyldig, desto mindre kärleks känslor kan han uttrycka i sin sexualitet. Sexualiteten framkallar därför en verklig skuld, som alla kärlekslösa handlingar måste göra, liksom en falsk skuld över att vara "smutsig". Den avskurna sexualiteten blir därför mer och mer genomsyrad av fientlighet och ilska. När människor subtilt infiltreras av sådana känslor utan att kunna konfrontera dem, påverkas alla deras känslor. Frustrationen och hopplösheten som sådana konflikter resulterar i, ökar fientligheten som då bebländar sig med de berättigade skuld känslorna. Det kärlekslösa, fientliga sexet gör att tabu kring det tycks vara berättigat – och detta är det värsta problemet, eftersom det gör att sådana människor går runt i cirkel. Ju mer inskränkt en man blir i denna synbarligen olösliga konflikt, desto mer måste han hålla tillbaka sina naturliga, spontana känslor. Ju mer han håller tillbaka, desto mindre kan han älska. Ju mindre han älskar, desto mindre verklig maskulinitet har han och desto mer osäker och underlägsen känner han sig följaktligen. Han måste dölja sin osäkerhet och känsla av underlägsenhet för världen och sig själv, vilket ökar förträngningen och förespeglarna. Och så fortsätter det.

Falsk skuld ger upphov till verklig skuld och omvänt

Fallhistoriken som demonstrerade lagen om missuppfattning – splittring – ond cirkel, demonstrerar även det ömsesidiga beroendet mellan falsk och verklig skuld. Ett barnsligt missförstånd framkallar ofta en falsk skuld. Den falska skulden framkallar känslor, försvar och förespeglningar som leder till en berättigad skuld eftersom de överträder en andlig lag. Missuppfattningar är något som inte är verkligt och något överkligt kan inte undgå att framkalla negativa känslor såsom ilska, hopplöshet och misstro. Missuppfattningar måste dessutom leda till bristande uppfyllelse och därför till frustration och besvikelse – som i sin tur framkallar harm, bitterhet, ilska. Känslan av meningslöshet inneboende i alla konflikter som uppstår ur missförstånd, leder till en känsla av hopplöshet och en passivitet som hindrar individen från att göra det som är nödvändigt för att uppnå det som hon eller han behöver och önskar. Hjälplosheten och känslan av att vara ett offer utgör i sig missuppfattningar. Det falska beskyllandet som slungas ut mot världen gör denna ansvarig för det olyckliga tillståndet.

Det verkliga jaget sänder in följande budskap i medvetandet: "Det är fel av dig att vara så bitter". Personens medvetande kan ofta inte tolka sådana budskap korrekt, utan endast diffust ana något att något inte står rätt till med hans eller hennes självömkan, anklagelser och ilska.

Närhelst man upptäcker en falsk skuld under självkonfrontationens gång, får man aldrig låta det stanna vid det. Någonstans finns det en verklig skuld dold bakom den. Det är som om din

personlighet, som är ovillig att se den verkliga skulden i vitögat, men är pressad av ditt samvete, framkallar en oberättigad skuld för att maskera den verkliga skulden. Även den falska skulden kan vara dold i början, men när du upptäcker den kanske du säger till dig själv: ”Se, jag har upptäckt den. Jag behöver inte gå vidare med att leta efter det som gör att jag känner mig så dålig. Se hur ärlig och samvetsgrann jag är som känner mig så skyldig, även kring överkliga saker”. När upptäckten inte leder till en varaktig frigörelse, förändring och större inre och yttre frihet, kan du med säkerhet utgå från att vissa skulder inte har konfronterats.

Barndomstrauman är inte direkt ansvariga för neuroser

Ett barndomstrauma framkallar berövande, olycka, destruktiva känslor – kort sagt, neuroser – endast indirekt. Det är inte i sig ansvarigt för allt detta. Även den friska själen upplever tidigt olyckliga tillstånd, men effekterna rinner av den utan djupt präglande negativa mönster. Det är dessa negativa mönster som är direkt ansvariga för den olyckliga upplevelsen i nuet. Man behöver klart förstå detta och arbeta sig igenom de negativa mönstren för att övervinna det som håller en tillbaka från livet. Dina föräldrar är i slutändan inte ansvariga för dina missuppfattningar. Förbittringen på dem strider mot lagen om det egna ansvaret. På samma sätt är du inte ansvarig för ditt eget barns neurotiska mönster. En överdriven skuld för ditt barns problem grundar sig i en missuppfattning, även om du är ansvarig för dina egna förvrängningar som kan påverka barnet. Att enbart uppehålla sig i barndomsupplevelsen kan således i bästa fall ge en partiell förståelse; det kan inte åstadkomma en avgörande och betydande förändring. Det senare är endast möjligt när man på djupet förstår sina destruktiva mönster och drastiskt förändrar dem.

Språngbräda eller stöttesten?

Den personliga friheten är på en och samma gång relativ, begränsad och total. Eftersom vi måste uppleva resultaten av våra tidigare inställningar och handlingar, kan vi inte undvika svårigheter i det nuvarande när våra tidigare inställningar och handlingar baserades på en illusion och var därmed destruktiva. Så länge vi är omedvetna om dem, är vi blinda för orsakerna till nuvarande svårigheter. Men vi äger den fulla friheten att välja våra inställningar till vårt självskapade öde. Vi kan uppehålla oss i självömkan, förbittring och hjälplöshet och därmed öka vår svaghet, förlamning, vårt beroende och vår destruktivitet. Eller vi kan besluta oss för att vilja göra det bästa av upplevelsen, lära sig så mycket som möjligt av den, växa i medvetenhet genom den. När vi väljer en sådan inställning, får den synbarliga stöttestenen en ny mening och den blir vital, stärkande och befriande. När vi ser att stöttestenen var ett direkt resultat av våra förvrängningar, förhindrar vi liknande – kanske värre – upplevelser i framtiden. Vi gör resultatet av det förflutna

till en språngbräda.

Den yttre situationen avslöjar den inre verkligheten

Oavsett vad vi medvetet tror att vi önskar, avslöjar vår livssituation i sina negativa manifestationer en motstridig omedveten önskan. Livet låter sig inte luras och vare sig vi gillar det eller inte är en persons liv exakt vad den medvetna och omedvetna personligheten skapar. Oavsett hur oönskat resultatet är, är det likväl vad vi på ett barnsligt, blint eller räddhågat sätt uttrycker till livet. Att inte känna till den här principen – eller att inte vilja känna till den – ger upphov till bitterhet och känslan av att vara offer. Att välja att känna sig som ett offer ökar bara blindheten och får oss att bevara den destruktiva inställningen som gav upphov till blindheten i första hand. Eller så kan vi välja en annan inställning, som först är svårare: Även om man inte ser hur den oönskade livssituationen är självorsakad – den tanken kan till och med tyckas vara befängd – kan vi välja att undersöka den möjligheten i en öppen och ödmjuk anda, med visdomen som vet att den mänskliga själen är komplicerad och mångfasetterad. Den senare riktningen kommer att medföra fantastiska nya vyer och frihet.

Om vi använder den yttre livssituationen som en mätare på vad som kan vara felaktigt i personligheten, har vi funnit en viktig genväg. Man kanske till och med upptäcker att det finns färre dolda negativa inställningar än öppet sunda inställningar. Men i kraft av att man är omedveten, utövar de negativa inställningarna en mycket större kraft än de medvetna positiva inställningarna.

Det är därför absolut nödvändigt att göra det omedvetna medvetet. Diffusa känslomässiga reaktioner eller passerande tankar som man vanligtvis inte fäster avseende vid, kan avslöja mer om det omedvetna tillståndet än vad som i början tycks vara möjligt. När vi fokuserar vår uppmärksamhet på dessa diffusa reaktioner, kommer motstridiga önsknings, dolda rädslor och negativa begär att komma upp till ytan. När de identifieras kan de förenas med realistiska medvetna mål.

Att återskapa själssubstansen genom att förändra negativa präglingar till positiva präglingar

Efter att man blir grundligt medveten om sina missuppfattningar och aktivt upplever sina negativa känslor utan att agera ut negativiteten, kan återskapandet börja. Modet och ärligheten som var nödvändigt för att bli medveten om missuppfattningarna och negativiteten – och som kommer att ha ökat med den nya självacceptansen – måste nu användas för att initiera en förändring.

Man måste formulera sin önskan om och intentionen att förändras i klara, koncisa tankeformer. Man behöver skapa en klar vision av hur den friska, fruktbara personligheten skulle fungera i motsats till de tidigare destruktiva mönstren. Även om den yttre egopersonligheten, med sin vilja och intelligens, måste initiera dessa steg, måste egot också inse dess begränsade makt och åberopa det universella jaget att vägleda, inspirera och hjälpa till vid varje steg på vägen. Den medvetna egopersonlighetens funktion är således dubbel: (1) den måste initiera en förändring, stärka sin egen vilja, formulera tankar, prägla in sanningen i den förvrängda själssubstansen, med avbilden av goda cirklar¹, och (2) den måste aktivt påkalla den större inre kraften och bli mottaglig och lyssna. Den måste kliva åt sidan för en stund för att låta den inre kraften uppenbara sig – vilket ofta sker när det minst förväntas, eftersom en avslappnad inställning är nödvändig.

Att balansera egots funktioner och den universella vägledningens ofrivilliga manifestationer

Det är inte alltid lätt att hitta den ständigt växlande balansen mellan inre verkan och det medvetna egosinnet. Man måste lära sig att känna in när man ska vara aktiv i att formulera nya inpräglingar och när man ska ställa sig åt sidan och hålla jaget lugnt och mottagligt. Känslan för detta ökar när man börjar uppleva det universella jagets verklighet allt oftare. En av det universella jagets anmärkningsvärda egenskaper är att det kan aktiveras även i syftet att känna in riktigare hur man kan förnimma det och också för att få inspiration och djup i känslan för att meditera på ett meningsfullt sätt. Varje fas av ditt arbete kan kräva en annan typ av meditation och du kan därför behöva åberopa olika aspekter av den universella kraften. All denna kraft kan komma inifrån när den efterfrågas. Sinnets begränsningar minskar allteftersom dessa begränsningar erkänns och den ”större hjärnan” i solar plexus rådfrågas. Egot behöver lära sig att växla mellan att vara aktivt och passivt, mellan att initiera och vara mottagligt. Gradvis kommer en harmonisk, självreglerande integrering att äga rum.

Man måste förlora vad man vill vinna

Detta uttalande gjordes av Guiden i ett av de tidigaste föredragen. Det har samma innebörd som Jesus uttalande om att man måste vara villig att förlora sitt liv för att vinna det för evigt. Psykologiskt innebär det att utan villigheten att släppa taget, finns det en sådan inre anspänning och rädsla för att det goda i livet inte kan komma eller tas emot. Först när man kan förlora utan skräck är det möjligt att vinna. Den som är skräckslagen för att förlora är aldrig riktigt öppen för att vinna.

---

¹ Eng. "with the picture of benign circles". Övers. anm.

Den förenande lagen

Det är aldrig sant att den ena motsatsen är bra och den andra dålig. Båda kan vara antingen-eller. Vartdera alternativ kan vara sunt och fruktbart eller osunt och destruktivt. Följande exempel kommer att hjälpa oss att illustrera principen:

För att leva ett fruktbart liv, måste man vara både aktiv och passiv i ett harmoniskt samspel. Om den ena inställningen antas vara rätt och den andra fel, uppstår förvrängning och obalans. Den ena änden av det aktiva-passiva spektrumet kommer att överdrivas, vilket oundvikligen påverkar den andra änden.

Introspektion kan vara fruktbart och främja ett växande eller det kan vara självcentrerat och separerande. Dess motsats, omtanke om andra, kan uttrycka en äkta kärlek eller det kan vara ett sätt att fly från jaget. Om introspektionen är sund, kommer det automatiskt att finnas en sund omtanke om andra. Omvänt, om den ena av dessa är förvrängd, måste även den andra vara förvrängd.

Självhävdelse kan vara ett uttryck för sund autonomi eller för uppror och fientligt motstånd. Följsam anpassningsförmåga kan vara ett uttryck för ett friskt psyke eller det kan utgöra underkastelse och en maskerad masochistisk självförnekelse. Återigen, om självhävdelsen är sund, kommer anpassningsförmågan också att vara det, och omvänt. Ofta hör man dock människor säga "Det är rätt att hävda sig" när de endast skyler över den osunda förvrängningen av detta. På samma sätt, hur ofta anser sig inte en person vara godhjärtad och kärleksfull genom att ständigt ge efter, när han eller hon enbart vägrar att hävda sig själv och vara oberoende och vill hålla sig fast vid en annan person som måste "köpas" genom underkastelse. Sådana människor förslavar sig själva – med det hemliga syftet att på så sätt förslava den andra personen.

Att vara utåtriktad, om det är äkta, är ett spontant uttryck hos en varm, kärleksfull personlighet som söker kontakt med andra och är förmögen att relatera till andra. Dess negativa, förvrängda version är att vara påträngande, det uttrycker en oförmåga att vara med sig själv. Att vara självtillräcklig är den andra sidan av myntet. I en frisk personlighet är det den grundläggande självtilliten som gör det möjligt för personen att tillbringa tid med sig själv. Först då är det möjligt att genuint relatera till andra. I dess förvrängning blir dessa två aspekter ömsesidigt uteslutande alternativ, där den ena accepteras som bra och den andra dålig beroende på personens specifika misstag. Den självtillräckliga personens osunda förvrängning är enstöringen som inte kan hantera människor och därmed flyr in i ensamhet och rationaliserar flykten som sund. En sådan person kommer ofta att svärta ner all utåtriktad natur – den sunda såväl som den förvrängda formen – som ytlig.

Dessa och många, många andra exempel illustrerar partiskhetens illusion, illusionen av att döma den ena sidan eller aspekten av en helhet som rätt och den andra som fel. En förvrängning som är mycket stark är relativt lätt att känna igen. Men den kan ofta utge sig för att vara en synbarligen sund version. Ju djupare man går på denna väg, desto mindre benägen blir man ta en motsats och ställa upp den mot den andra. Man ser mer och mer att båda bildar en integrerad helhet. Detta visar hur en dualitet måste leda in i den förenande principen under detta arbetes gång.

För många år sedan, i en privat session, sa Guiden:

Om du inte vill vara mer än vad du är,

kommer du aldrig att vara rädd för att vara mindre än vad du är.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24